

[Poulsgaard]

Der er ét og andet, der tyder på, at det har man ikke.

Kaj Poulsen (S):

Ja, nu har hr. Poulsgaard lige bevist, at det har adgangen til denne talerstol sandelig heller ikke.

Jeg må da også beklage nu efter de sidste indlæg både fra hr. Askjær Jørgensen og hr. Poulsgaard, at venstres medlemmer ikke er til stede, for nu breder morskaben sig sandelig. Nu kommer hr. Poulsgaard med et indlæg, som er stik imod et indlæg, han holdt med lige så stor varme og omsorg for lønmodtagerne den 8. marts her i folketings salen. Nu går hr. Poulsgaard imod det, han dengang bedyrede (Folketings tidende 1978-79, sp. 7762), hvor han sagde:

»Mit partis ordfører har på en glimrende vis redegjort for partiets politik, men der er noget, som ikke rigtig er kommet klart frem, fordi det er så selvfølgelig, at I skulle vide det. Vi har aldrig nogen sinde sagt, at vi er imod den fri forhandlingsret.«

Den var den 8. marts. Den 8. maj har hr. Poulsgaard givet tilladelse til, at et forslag fremsættes i fremskridtspartiets gruppe, som hr. Poulsgaard nu står og forsvarer. Hvor er holdningen henne?

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Ja, man kan blive provokeret, så man har lyst til at gøre et forsøg igen. Jeg skal da gerne igen prøve at gentage det over for socialdemokratiet. Fremskridtspartiet har ikke noget imod et samfund, hvor der er mulighed for frie forhandlinger, men så længe vi står i den situation, at socialdemokratiet har ødelagt samfundet så meget, at vi ikke kan give denne frihed, er vi nødt til at suspendere den. Men det er ikke vores ansvar, det er socialdemokratiet, der har skabt samfundet, hvor der ikke er mulighed for frie forhandlinger. Det lovforslag, vi egentlig skulle diskutere her, går bl. a. ud på at forbedre forholdene i samfundet, så der igen ad åre kan blive mulighed for frie forhandlinger. Men efterhånden har jeg ikke megen tiltro til, at det vil lykkes, så længe vi har socialdemo-

kratiske ministre på taburetterne, suppleret med nogle trætte venstrefolk.

Glistrup (FP):

Det er dybt deprimerende at lytte til den selvglæde i forhold til overenskomstlovgivningen, som stråler ud af repræsentanterne for de to partier, der i øjeblikket sidder sammen i en regering, og som har været med i samtlige danske efterkrigsregeringer og derfor været med til at skabe den situation, vi har i dag. De er så aldeles bombesikre på, hvor kloge de selv er, og når de hører noget nyt, bliver venstremanden træt og arbejdsmi nisteren mener, man bare skal gå på et kursus, hvor man kan lære alt det gamle og lade være med at tænke i nye baner, for man kan jo bare fortsætte sådan, som det hidtil er gået. Ja men dér lærer livets erfaringer os desværre, at det ikke går godt, når man bare fortsætter på den måde, man hidtil har kørt.

Det, som er det essentielle indhold i det lovforslag, vi behandler her, er, at man skal give sig tid til en ordentlig forberedelse. Forberedelserne har ikke været tilstrækkelige hidtil, og derfor er der ingen grund til i fuldstændig selvglæde og selvovervurdering at sige: vi har slet ikke brug for at forberede os ordentligt på den næste overenskomst situation. De, der skal forberede sig, er selvfølgelig dem, der har den afgørende indflydelse, og dér er jeg da helt enig med hr. Kaj Poulsen i, at lønmodtagerne i allerhøjeste grad skal høres. Hr. Kaj Poulsen hæftede sig ved, at der kun var otte repræsentanter for lønmodtagerne; ja, der er nu to fra fremskridtspartiet, der også kan tale lønmodtagernes sag. At der derudover er fem socialdemokrater, som vil tale kapitalistsag, arbejdsgiversag og reaktionær sag, får være, hvad det være vil, men når nu engang vælgerne desværre har sat så mange socialdemokrater ind, må vi døje med, at der også er fem socialdemokrater. Jeg kan da godt forstå, at hr. Kaj Poulsen synes, det er trist, at der derved lægges en død hånd på, så lønmodtagerne ikke kan komme ind på de pladser, men demokratiet betyder jo nu engang, at man må følge dette, at vælgerne desværre gav socialdemokratiet så forbasket mange stemmer her ved sidste valg. Derfor kan man altså, som hr. Kaj Poulsen siger, kun have otte socialdemokrater med.